

Какъ се прави стъклото.

(По Ешнеръ и др.)

Ние така сме свикнали да се ползвуваме отъ стъклото, че не можемъ да си представимъ, какъ по-рано сѫ живѣли хората, безъ да познаватъ неговото употребление. Безъ огледало можемъ да минемъ. Стъклени чаши, шишета и сѫдове можемъ да замѣнимъ съ глинени. Но съ какво да замѣнимъ стъклата на прозорците, особено въ студените страни, кѫдето трѣба да има такива прозорци, които да пропускатъ въ стаята свѣтлина. а да не изпуштатъ топлината изъ нея? А било е време, когато хората не познавали стъклото. Нѣкои употребявали за стъкла на прозорците слюдени площици, животински мѣхури, тѣнки платна и др. Ескимосите на северъ и до сега употребяватъ, вмѣсто стъкла, ледени плочи, а башкирците — намаслена хартия. Но слюдата бѣрзо се поврежда отъ слѣнцето, ледътъ се топи, маслената хартия пропушта.

Стъклото се прави отъ три евтини вещества: пѣсъкъ, варь и поташа. Пѣсъкътъ се състои отъ дребни кварцови (кремъчни) зърнца. Взема се най-дребниятъ бѣлъ пѣсъкъ. За да надробятъ пѣсъка още повече, нагрѣватъ го на силень огнь и после го хвърлятъ въ студена вода, отъ което пѣсъчинките се разтрощаватъ. Следъ това го мелятъ на прахъ.

За правене на стъклото употребяватъ както гасена, тѣй и негасена варь; вмѣсто нея взематъ даже смлѣнъ тебеширъ или мряморъ. Непознато на читателите е третото вещество — поташата. Тя е бѣла, зърнеста, лесно овлажнява и се разкашва. Добива се отъ пепельта на растенията, като се полива съ вода и после водата се нагрѣва и изпарява. Сѫщо така добива се поташа и отъ овчата непрана вълна, която се изпира въ топла вода. Вмѣсто поташа употребяватъ сода и глауберова соль съ малко вѫглища, но стъклото, приготвено съ тѣхъ, е по-лошо отъ това съ поташа.

Смѣсьта отъ трите вещества турятъ въ огнеупорни сѫдове, които могатъ да побиратъ отъ 60 до 800 килограма разтопено стъкло. Сѫдовете съ смѣсьта се поставятъ въ пещи, сѫщо така изградени отъ огнеупорни тухли.

Тѣзи пещи иматъ крѣгли или елипсовидни основи; отгоре свѣршватъ съ коминъ. Наоколо си иматъ отвори (дупки) и задъ всѣка дупка стои сѫдъ съ смѣсь. Презъ тѣзи дупки работниците наблюдаватъ топенето, бѣркатъ смѣсьта, сипватъ друга и пр.

Обикновено при топенето сипватъ въ сѫдовете една част разчупено стъкло и като се разтопи то, сипватъ по части стѣлената смѣсь, докато се напълнятъ сѫдовете.

Топенето продължава отъ 12 до 24 часа.

Стъклото е разтопено. Какъ се правятъ разните предмети отъ него? — Това става чрезъ надуване, или чрезъ изливане. Всички стъклени предмети, които сѫ кухи, се правятъ чрезъ надуване. Може би това да ви се види чудно, но вие сами подражавате на тежката работа на стъкларския работникъ, когато